
Utlandsavdelningen Sveriges Advokatsamfund

Nyhetsbrev
juni 2009

Innehåll

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

UTLANDSDAGAR I PARIS 13-14 MARS 2009

ARTIKLAR & NOTISER

- *Bankers hantering av problemlån i Estland*
- *Polish residential: hints to remember in challenging times*
- *Russia: employment of foreigners*
- *Svensk borgmästare i Wokingham*

MOTION VID FULLMÄKTIGEMÖTE I SVERIGES ADVOKATSAMFUND

PRESENTATION AV UTLANDSAVDELNINGENS STYRELSE 2009

BIDRAG TILL NYHETSBRUVET

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

Kära kolleger,

Vid årsmötet i Paris fick jag förnyat förtroende att som Ordföranden leda avdelningen i ytterligare ett år.

Jag tackar för detta.

I samband med årsmötet arrangerade styrelsen för första gången utlandsdagarna – varom mer på annan plats i Nyhetsbrevet – som var öppna för alla medlemmar i Advokatsamfundet.

Även om jag är part i målet kändes detta initiativ mycket bra och Styrelsen kommer att återkomma 2010 med nya utlandsdagar i samband med årsmötet i mars samma år.

Vi har redan nu påbörjat planeringen härför.

Mötet i Paris började dock smått kaotiskt, då hotellpersonalen högljutt demonstrerade vid entrén och vild strejk utbrutit för högre lön. Vi hamnade mitt i stridslinjen, dock kunde vi komma igång på utsatt tid även om vissa medlemmar fick byta till annat hotell.

Styrelsen åberopar i denna del *force majeure*.

Vår tröjförsäljning gick som "smort" och uppskattades av alla! Ny upplaga kommer till nästa möte.

Årsmötet beslöt att vi skulle lämna en motion till Fullmäktige rörande den ständigt aktuella frågan om ordinarie plats i huvudstyrelsen.

Motionen återfinns på annan plats i Nyhetsbrevet.

Dan Person, som sköter kontakten med huvudstyrelsen i egenskap av vår representant, har meddelat att han tycker sig märka en något större förståelse för våra synpunkter – med andra ord, vi tänker inte ge upp!

Ny i styrelsen är Karolina Ullman, som är verksam i Tallinn. Hon hälsas särskilt välkommen. Karolina kommer också att överta kassörs- och bokföringsjobbet från den 1 juli 2009.

Tack till Stefan Lindgren för hans arbete som styrelsemedlem. Stefan avgick i samband med årsmötet.

Certifikatet, som jag tidigare berättat om, finns för beställning hos mig till en självkostnad av 50 euro.

Jag ser nu fram emot ett nytt spännande advokatår med tjänstgöring i avdelningen.

Jag önskar er alla ett framgångsrikt yrkesår.

Göran Rise

UTLANDSDAGAR I PARIS 13-14 MARS 2009

I anslutning till utlandsavdelningens årsmöte i Paris arrangerade avdelning ett seminarium med inslag av Justitiekansler Göran Lambertz, chefsåklagare Göran Berling, advokat Per Runeland, advokat Stefan Ruben och jur. kand. David Nilsson.

Seminariet vände sig till alla ledamöter i Samfundet och deltagarantalet blev nästan 50 st. Dessvärre hade inte inbjudan gått ut till alla avdelningsledamöterna i Sverige. Det saknades deltagare från både södra och västra avdelningarna. De som kom till Paris fick i sammandrag uppleva följande.

Göran Lambertz informerade om JK:s arbetsuppgifter. Det var Karl XII som 1713 instiftade JK att vara kungens Högste Ombudsman. JK blev sedermera regeringens juridiske rådgivare; ett uppdrag som JK f.n. inte fullgör i praktiken inte minst då det i dessa dagar finns c:a 1500 jurister i regeringkansliet. JK är tillsynsman över rättshjälpen. Han granskar advokatsamfundets disciplinära verksamhet, övervakar domstolarnas dömande verksamhet och är formellt arbetsgivare för de högsta domarna. JK skall företräda svenska staten i mål vid nationella domstolar. Han är som åklagare den ende som har rätt att väcka åtal för yttrande- och tryckfrihetsbrott.

Vid granskningen av domstolarnas dömande verksamhet har Lambertz funnit att antalet "felaktigt dömda" ökat oroväckande. Det syns bl.a. i antalet beviljade resningar där den sedermera frikände hade dömts till tre års fängelse eller mer. Under 40 år fanns det 2 sådana fall medan det under de därpå följande 15 åren fanns 11 fall. Lambertz har lyft fram och kritiserat detta och fått stöd av bl. a. många advokater. Om det var denna kritik som ledde till förslaget att JK inte skulle få granska domstolarna i framtiden ville Lambertz inte uttala sig om. Det blev emellertid inte något av förslaget, kunde han konstatera. Blickar man ut över omvärlden så finns en motsvarande granskningsverksamhet i bl.a. Danmark, Norge, Island och Finland.

Göran Lambertz var bekymrad över hur bevisprövningen går till i brottmål. Var ligger bevisribban och vilken plikt har domstolarna att pröva alternativa händelseförlopp till de som åklagaren gör gällande? Här menade han att mycket hänger på försvarsadvokaternas

agerande. En annan tanke i detta sammanhang var att staten kanske borde ha en skyldighet att handla aktivt för att hjälpa enskilda att rentvå sig från brott.

I ämbetsutövningen som JK menade Lambertz att man inte fick vara undfallande. Han hade funnit att man som JK inte kunde vara bästa vän med alla de som man varit god vän med tidigare. Han delade med sig av den policy han tyckte att man skulle tillämpa i situationer där man ifrågasätts på grund av något som av andra uppfattas som ett problem.

1. Erkänn problemet. 2. Visa empati. 3. Peka på en väg framåt.

Avslutningsvis gav Göran Lambertz sina åhörare ett gammalt kinesiskt ordspråk på vägen: "Om Du vill lära känna vägen framför Dig skall Du fråga dem som kommer från andra hållet."

Chefsåklagare Göran Berling informerade om den verksamhet han som åklagare på det internationella planet ägnat sig åt. Han menade att de ofta förekommande farhågorna, att man som åklagare i den rollen inte skulle ha tillräckligt med verktyg till sitt förfogande, var en missuppfattning. Det finns en hel arsenal effektiva verktyg som till exempel genom FN:s deklamationer, Europakonventionen, Utlämningslagen, Överlämnandekonventionen, Lagen om rättslig hjälp i brottmål, möjligheten att hålla förhör på platsen, hålla telefon- och videoförhör, utföra bevisupptagning, hemlig avlyssning samt vidta tvångsåtgärder.

Han underströk vikten av artikel 6 i Europarådskonventionen enligt vilken en brottsmisstänkt alltid har rätt att bygga sitt eget försvar.

Därefter övergick Göran Berling till att informera om sina erfarenheter från sitt arbete med att implementera ny processlagstiftning i Bosnien.

Första utlandsdagen avslutades med en frågestund och paneldiskussion med Göran Lambertz och Göran Berling och med advokat Kjell Stenström som moderator.

Andra utlandsdagen började med att advokaten Per Runeland informerade om sin

verksamhet som internationell skiljeman i Ryssland och Ukraina. Per inledde med en kommentar om en utveckling han under sin tid i yrket noterat rörande skiljeförfaranden i allmänhet: ersättningen till ombuden har ökat medan den till skiljemännen har minskat både i absoluta tal och som andel av de totala kostnaderna. Detta menar Per bland annat har sin grund i att ersättningen till skiljemännen numera ofta regleras i institutionernas tariffer. I Moskva får man som skiljeman uselt betalt och i Kiev ännu mindre. Den som tjänar på kalaset är Handelskammaren. I Moskva får kammaren 80 % av de kostnader som det ankommer på parterna att betala.

Varför ägnar man sig då åt detta arbete? Det innehåller mänskliga ingredienser av stora mått och det är både givande och lärorikt.

I Moskva och Kiev har man listor med lämpliga skiljemän som parterna får välja bland. När det gäller val av ordföranden i skiljenämnderna finns en tendens att både västerländska och lokala parter väljer en västerlänning beroende på att de har rykte om sig att var ojäviga. Allting går enligt Per väldigt fort. En fördel med de rutiner som tillämpas är att Handelskammaren tillhandahåller sekreterare och det är i allmänhet duktiga unga jurister som är under utbildning till skiljemän.

Vilket processspråk som skall användas bestämmer parterna. Domen avkunnas alltid på ryska.

Skiljedomstolen i Kiev har ett gott rykte och har varit mycket framgångsrik. Där har domstolen ett eget hus som tillhandahåller lokaler kostnadsfritt. I Moskva har man haft stora balanser som sjunkit något men både lokaliteter och administrationen är sämre än i Kiev. Men, säger Per Runeland avslutningsvis, det är ingen katastrof om man hamnar i Moskva.

Advokat Stefan Ruben, som varit med i den utredningsgrupp som tagit fram förslag till nya etiska regler för advokater informerade om hur etikkurserna nu var upplagda. Under

åhörarnas tysta uppmärksamhet målade han upp ett exempel som innehöll ett flertal knepiga etiska frågor vilka auditoriet ställdes inför att lösa. En livlig debatt uppstod och många var de mer eller mindre väl genomtänkta förslag till lösningar som diskuterades.

Efter ett intensivt stötande och blötande hamnade man, enligt Stefan, till slut rätt och församlingen kunde samfällt konstatera att det varit en mycket givande övning.

Jur. kand. David Nilsson från Bryssel som ägnar sig uteslutande åt konkurrensrättsliga frågor och processer gjorde en översiktlig exposé över EG-rättsliga regler om förbud mot konkurrensbegränsande åtgärder och förfaranden.

Han menade att EG kommissionen hittills tillämpat ett strikt juridiskt tänkande men att det låg i luften en omsvängning mot det amerikanska sättet att se på dessa frågor innebärande en mera liberal uppfattning mot att marknaden på sikt kommer att reglera dessa problemkomplex av sig självt.

Även andra utlandsdagen avslutades med en frågestund vid vilken åhörarna fick tillfälle att ställa frågor till dagens talare.

Konferensen hölls på Hotell Holiday Inn Republique i Paris där också den sociala samvaron i form av en gemensam middag första kvällen förekom. Det förhärskade omdömet om evenemanget var mycket positivt så utlandsavdelningen kommer att organisera nya utlandsdagar 2010. Var? Ja det får vi se.

Kjell Stenström

Paris, mars 2009

JK Göran Lambertz

Presidiet

ARTIKLAR & NOTISER

BANKERS HANTERING AV PROBLEMLÅN I ESTLAND

(Bidrag: Johan Maunsbach, jur. kand., biträdande jurist på MAQS Law Firm i Estland)

Bankmarknaden i Estland domineras av svenska banker; Swedbank, SEB och Nordea innehar sammanlagt en marknadsandel över 80 % (Swedbank c:a 43 %, SEB c:a 24 % och Nordea c:a 13 % enligt 2008 års statistik). Både Swedbank och SEB uttalade nyligen en intention att sätta upp särskilda bolag i Estland för att hantera problemlån. Upplägget känns igen från bankernas hantering av problemlån under bankkrisen i Sverige på 90-talet. Mot bakgrund av detta är det intressant att dra paralleller till krishanteringens konsekvenser för Sverige under 90-talet.

Bankkrisen i Sverige i början av 1990-talet uppvisar många likheter med dagens globala finanskris. Under den svenska bankkrisen försattes tiotusentals svenska företag i konkurs. I många fall var det naturligtvis lågkonjunkturen i allmänhet som orsakade problemen som i slutändan föranledde konkurs. Det har emellertid också påståtts att många livskraftiga företag tvingades till konkurs på grund av att bankerna ensidigt, och i många fall godtyckligt, sa upp företagens kreditavtal.

Ensidigheten och godtyckligheten beträffande uppsägningarna av kreditavtalen bekräftas av en undersökning bland svenska revisorer utförd av SAF. Enligt revisorerna tvingades bara under året 1991 inte mindre än 3000 livskraftiga svenska företag till konkurs på grund av uppsagda krediter. Motsvarande siffra för de efterföljande åren kan vara betydligt mycket högre.

Bankernas ensidiga uppsägningar av kreditavtal var möjlig då och är fortfarande möjlig i Sverige på grund av innehållet i bankernas standardavtalsvillkor. Krediter kan exempelvis sägas upp utan att låntagaren har misskött sina betalningar. Det kan t.ex. röra sig om att banken har rätt att säga upp krediten om en ställd säkerhet kan antas ha sjunkit för mycket i värde. Under en finanskris när de flesta värden sjunker ger detta en långtgående rätt för bankerna att säga upp kreditavtal.

Det har hävdats att bankerna då använde de förmånliga standardvillkoren till att sortera i låneportföljen och därigenom göra sig av med olönsamma eller på annat sätt besvärliga kunder. Företagen upplevde ofta detta som godtyckligt och omotiverat.

Sammantaget synes bankernas hantering av problemlånen i Sverige på 90-talet ha förvärrat krisens effekter. Eftersom dagens estniska finanskris på många sätt liknar krisen i Sverige på 90-talet och eftersom svenska banker dominerar den estniska bankmarknaden ställer man sig nu frågan huruvida samma utveckling är att vänta i Estland.

Enligt estnisk rätt omfattas konsumentkrediter av skyddslagstiftning som reglerar under vilka omständigheter kreditgivare har befogenhet att säga upp lån. Dessa bestämmelser är emellertid inte tillämpliga på krediter till företag. Vidare stipulerar den estniska avtalslagen bestämmelser om uppsägning av krediter givna till företag. De bestämmelserna är emellertid dispositiva och sätts ur spel av bankernas standardvillkor.

Enligt Swedbanks standardvillkor som används i Estland kan banken exempelvis säga upp kreditavtal om en ställd säkerhet sjunker i värde så att det inte längre kan anses utgöra betryggande säkerhet. Enligt samma standardvillkor kan banken säga upp krediten om en omständighet inträffar som kan äventyra låntagarens fullgörelse av förpliktelseerna under kreditavtalet.

Det är naturligtvis banken som har bevisbördan i fråga om ovan nämnda uppsägningsgrunder. Efter att ett företag har fått sin kredit uppsagd finns det emellertid i kristider oftast inte någon annan utväg än konkurs. Det är därför osannolikt att en sådan uppsägning någonsin blir föremål för en domstolsprövning.

I dagens situation i Estland har många företag drabbats av ekonomiska svårigheter. Varje konkurs leder till arbetslöshet som sätter ytterligare press på den redan ansträngda estniska ekonomin. Samtidigt försöker bankerna i Estland minska förlusterna. De kommande månaderna kommer att utvisa hur bankerna väljer att hantera problemlånen. Som förklarats ovan hindrar inte estnisk lagstiftning bankerna från att hantera situationen på samma sätt som i Sverige på 90-talet. Om så sker har vi sannolikt en våg av

konkurser på grund av ensidigt uppsagda krediter framför oss i Estland under de kommande åren.

POLISH RESIDENTIAL: HINTS TO REMEMBER IN CHALLENGING TIMES

(Bidrag: Bartosz Dębski, Radca Prawny / Associate, Magnusson Warsaw, bartosz.debski@magnussonlaw.com)

When you take a closer look at particular segments of the Polish property market, you will quickly realize not all sellers need to worry about an impact of economic downturn and financial crisis.

Of course the times are gone when developers could sell all apartments before they even started any construction works. Ugly, excessively expensive or badly located properties may have to wait for their buyers until the financial crisis is gone.

On the other hand those who own new apartments/houses in well designed buildings situated in attractive locations with a good access to public infrastructure should not have many problems with selling them quickly and for good price. Foreign investors who bought such apartments/houses one or two years ago may easily earn a profit on a resale due to differences in exchange rates.

The question many of these lucky ones ask is how to sell a property and avoid the risks connected with generally unstable economic environment? Although answers to this question vary depending on a particular transaction, it is important to know the basic legal background connected with transfer of a property in order to avoid unnecessary and potentially expensive mistakes.

Preliminary Agreement and Advance Payment

In most cases if a purchaser takes a bank loan to acquire a property, the parties conclude a preliminary agreement in order to secure the transaction for the time necessary for the purchaser to conduct formalities connected with obtaining the bank loan.

The preliminary agreement contains the obligation of a prospective seller and a prospective purchaser to conclude a specified sale agreement in future. It should be remembered that a preliminary agreement

concluded in the simple written form has different legal consequences than a preliminary agreement concluded in the form of the notarial deed.

If a party obliged to enter into a promised sale agreement evades its conclusion when a preliminary agreement was concluded in a simple written form, the other party may only demand compensation. However, if the preliminary agreement is concluded in the notarial form and one of the parties refuses to conclude a promised agreement, the entitled party may demand conclusion of the promised agreement in front of the court. If the court finds this demand justified, the court ruling will substitute the promised agreement and will constitute a legal basis for transfer of the property.

Moreover, a purchaser who concluded a preliminary agreement in the notarial form may disclose his claim for concluding a final agreement in the land and mortgage conducted for the property. If the final agreement is not concluded, it is advisable that the seller should apply to the court for deleting a notice about the potential purchaser's claim as soon as possible. If the potential purchaser disagrees on deleting the notice, the procedure for deleting the claim may take a year or more. It is important to note that due to legal presumptions resulting from the entry of the notice in the land and mortgage register, the seller will have problems with sale of the property to other purchasers before the notice on the potential purchaser's claim is deleted.

At the date of a preliminary agreement, a purchaser usually pays to a seller an advance payment. Unless the parties agree otherwise, an advance payment given at the conclusion of a preliminary agreement means that, in the case of the non-performance of the agreement by one of the parties, the other party may withdraw from the preliminary agreement and retain the advance payment, and if this withdrawing party gave the advance payment, it may demand the double amount. If the parties want to avoid this legal effect, they should expressly provide in the preliminary agreement for other legal consequences of the advance payment given at the conclusion of the preliminary agreement.

Sale Agreement and Payment of the Price

After the purchaser concludes the bank loan agreement or completes other formalities, the

parties may conclude the promised sale agreement. It should be noted that the ownership title to the property passes at the moment the sale agreement is signed.

Therefore, from the point of view of the seller, it is important to receive the price or at least secure the payment of the price for the property on the date when the sale agreement is concluded. On the other hand, the purchasers usually do not want to pay the price to the seller before they acquire the property. Consequently, the best way to secure the interest of both parties in case the purchaser has its own cash, is to agree that the purchaser will pay the price to the deposit account of the notarial office and the price will be transferred by the notary to the seller after the sale agreement is concluded or will be transferred to the purchaser if the parties fails to conclude the sale agreement.

A transaction is more risky for a seller, if a purchaser does not have its own cash and acquisition of a property is financed on the basis of a bank loan. In this case a bank will usually pay the price to the seller within several days after conclusion of the sale agreement and after the title to the property is passed to the purchaser. The most practical and common way of securing the seller interest in such a case, is to agree that the property and all relevant documents connected with the property (or keys in case of an apartment) will be handed over to the purchaser only after the whole price is paid to the seller.

What if the Property is Sold but the Price is not Paid?

If the purchaser fails to pay the price after the sale agreement is signed, the seller is entitled to withdraw from the sale agreement after setting an appropriate additional time limit for payment of the price. It should be remembered, however, that such a withdrawal does not cause automatic transfer of the property back to the seller. In order to regain the title to the property, the seller will have to obtain a court ruling with an order that the title to the property should be transferred back to the seller, which even in the simplest cases may take many months.

RUSSIA: EMPLOYMENT OF FOREIGNERS

(Bidrag: Maxim Likholetov, Associate, Magnusson Moscow, maxim.likholetov@magnussonlaw.com)

A foreign citizen may start to perform his labour duties as soon as he obtains the permission to work within the territory of the Russian Federation disregarding the date of signing of the employment contract with the Russian employer.

In accordance with the Federal Law "On Legal Position of Foreign Citizens in the Russian Federation", permission to work within the territory of the Russian Federation is a document, which confirms the right of a foreign citizen to temporarily perform labour activities within the territory of Russia, or the right of a foreign citizen registered as an individual entrepreneur to perform business activities.

The Code of Administrative Offences of the Russian Federation provides that the engagement of a foreign citizen in labour activities in Russia when this foreign citizen has no permission to work within the territory of the Russian Federation and such permission is required under the law, shall entail the imposition of an administrative fine upon corresponding legal entity in the amount from 250,000 to 800,000 roubles (from 5,700 to 18,200 euro), or an administrative suspension of activities for a term up to 90 days.

According to the Code of Administrative Offences, the engagement of a foreign citizen in labour activities in Russia shall mean admittance in any form to carry out works or render services, or other use of a foreign citizen's labour.

To sum up, Federal Arbitration Court of Povolzhsky District concluded that Article 18.15 of the Code of Administrative Offences for the purposes of imposing a penalty for unlawful engagement of a foreign citizen in labour activities within the territory of Russia prescribes to identify the fact of the actual performance of labour duties by a foreign citizen, but not the formal conclusion of the employment contract with the Russian employer.

SVENSK BORGMASTARE I WOKINGHAM

(Bidrag: UllaKarin Hjalmarsson-Clark, advokatfirman Alexander Samuel & Co Solicitors, London)

Den 12 maj 2009 utsågs jag till Town Mayor i Wokingham, England. Hur kan en svensk medborgare bli utnämnd till detta kanske man frågar sig.

EU medborgare som flyttar till annat land inom EU är politiskt valbar i detta land inom kommun och landsting. Således fann jag mig invald i Wokingham's Town Council (kommunfullmäktige) 2002 och i Wokingham Borough (landstinget) 2003. Det var inte meningen att jag skulle ägna mig åt politik. Det bara blev så. Labour regeringen hade under många år gjort tappra försök att förvandla "the shires" = länen utanför London till stenöknar genom att utan att tveka bevilja byggnadstillstånd till vem som än ansökte. En dag drabbade detta min gata vilken var en av de få återstående med trädgårdar i storleksordningen 100 meter +. En av grannarna ville sälja sin trädgård och ve och fasa där var nu en ansökan för byggnadstillstånd för ett fyravånings hus med lägenheter. Visserligen inte vilka lägenheter som helst – priset skulle bli ca SEK 3 miljoner per lägenhet men i alla fall! Mina grannar var rädda för att om byggnadstillstånd gavs kunde detta uppmuntra andra grannar att sälja sina trädgårdar vilket skulle förstöra utseendet på området. "My home is my castle" som engelsmännen säger.

Sammanställning av grannar skedde. Upprörda röster hördes. Stridsropet ljud: "let us attend the planning meeting and object". Således när mötesdagen kom, troppade vi ner till "the Borough" och in i rummet där politikerna satt. Vi lyssnade till Liberaldemokraterna som sedan någon tid styrde länet och fann till vår fasa att de tyckte att det var bra att storleken på trädgårdarna i området minskade och att lägenheter byggdes i detta paradiset som var vårt! Vi förstod att man ville att ingen skulle ha en större bostad än 60 m² och ju fler i vårt område desto bättre.

Mina grannar muttrade men engelsmän är inte mycket för att dra uppmärksamhet till sig så det föll på min lott att ställa mig upp och tala om vad vi tyckte. När jag var färdig stod all åhörarna upp och man kunde lätt ha fått uppfattningen att de hade förvandlats till en lynch mobb. I alla fall verkade det som om politikerna i rummet tyckte så för de beslöt att

evakuera mötesrummet. Detta var givetvis inte acceptabelt och jag kände mitt vikingablod bubbla inom mig. Snabbt tog jag ett steg framåt mot ordföranden för att vänligen be honom att stanna kvar. Han misstolkade detta enda steg jag tog och gjorde ett försök att gömma sig under bordet. Jag måste erkänna att det var frestande att följa honom men jag avstod och lämnade i stället rummet. Utanför mötes jag av en brett leende politiker från det konservativa partiet. "May I have a word with you?" The rest is, as they say, history. Innan jag visste ordet av var jag medlem i det konservativa partiet och på valbar plats. Efter 12 månaders hårt arbete av mig och mina politiska kollegor, förlorade byggnadsnämndens ordförande och hans parti makten i Wokingham. Eftersom han var valbar inom mitt distrikt tog jag hans plats. Emellertid tyckte jag synd om honom som hade så dåligt politiskt omdöme så jag beslöt mig för att omvända honom och efter 3 år bröt han med sitt parti och anslöt sig till mitt.

Wokingham har alltid varit konservativt förutom under 3 år när ovannämnda parti hade makten. Nu är ordningen återställd men om någon tror att vi kan vila på lagrarna så tar ni fel. Val i England är personval vilket innebär att man knackar dörr tills knogarna blöder och om man vill behålla den politiska makten gäller det att ligga i även när det inte är valår. Det finns inte en brevlåda eller grind som jag inte har varit i närkontakt med i mitt område. Jag kämpar tappert för att komma ihåg namnen på hundar, katter och barn. Som Town Councillor har jag ett område av 6,000 hushåll och som Borough Councillor ansvarar jag med mina kollegor för 156,000 hushåll.

Mitt arbete som borgmästare innebär att jag har det yttersta ansvaret för the Town Council. Där finns 15 anställda och chefen kallas för Town Clerk (mannen med peruken på kortet och andra anställda). Jag har också en sekretare till mitt förfogande. På officiella tillställningar åtföljs jag också av en man som kallas för "Mace Bearer". Han bär på en "Mace" (Mace = en käpp med en silvertopp) Denna representerar numera borgmästarens höga ämbete men förr i tiden var den ett vapen och mannen som bar den var livvakt. Vi har också en "Town Crier". Han bär en klocka som han ringer i för att åkalla tystnad. Det finns 25 politiskt valda medlemmar. Det är val vart fjärde år. Jag är ordförande i alla kommittéer och representerar kommunen vid officiella tillställningar, inviger affärscentra, restauranger och, inte minst, uppmuntrar företag att etablera sig i Wokingham.

Kontakterna med handelskammaren är därför många. I alla offentliga sammanhang bär jag en mycket tung guldkedja vilken består av guldbrickor med namnen på föregående borgmästare från 1880 och framåt. I mitten sitter en guldmaljong som är 15 x 15 cm. På den finns vapensköldarna för England, Scotland, Wales och Irland så som de såg ut 1585.

Har jag någon användning för mina juridiska kunskaper? Ja, det har jag verkligen. Det hjälper enormt att man har erfarenhet av t.ex. arbetsrätt, försäkringsrätt och kontraktsrätt.

Man sitter som Borgmästare max två år. Sedan måste man ge plats för någon annan, men man kan ju alltid komma tillbaka senare under förutsättning att man fortfarande är politiker.

En engelsk bekant till mig flyttade till Frankrike och efter att hon hade lärt sig franska blev hon borgmästare i en stad i Frankrike. Tänka sig, en engelsk kvinna som borgmästare i Frankrike! Tydligt har man förlåtit Waterloo. Vad hennes man kallas vet jag inte men min man är min "Consort". En titel som han nu delar med Prins Philip!

The Mayor with the Town Clerk holding the silver Mace

Mayor and Consort

Motion vid fullmäktigemöte i Sveriges Advokatsamfund 2009

Enligt nuvarande "Stadgar för Sveriges Advokatsamfund" ("stadgarna") består Advokatsamfundets styrelse av ordförande, vice ordförande samt nio andra ledamöter jämte nio suppleanter. Vid val av andra ledamöter än ordförande och vice ordförande ävensom vid val av suppleanter skall hänsyn tagas till önskvärdheten av att landets (Sveriges) olika delar bliva företrädade.

Styrelsen företräder samfundet, bevakar dess intressen och handhar dess angelägenheter samt beslutar å samfundets vägnar i alla ärenden, angående vilka ej annorlunda bestämmes i stadgarna.

Advokatsamfundet är geografiskt indelat i sju avdelningar, var och en med lokal verksamhet och avdelningsstyrelse.

Enligt de nuvarande stadgarna kan dock endast sex av de sju lokala avdelningar representeras i styrelsen. Utlandsavdelningen, som bildades 1997, kan inte representeras genom en plats i styrelsen annat än som adjungerande ledamot. Detta följer av ovanstående lydelse att "vid val av [...] skall hänsyn tagas till önskvärdheten av att landets olika delar bliva företrädade", enligt stadgarnas 5 §.

Skulle man tolka 5 § strikt så ges inte möjlighet till att Utlandsavdelningen kan representeras i styrelsen, annat än i form av en adjungerande ledamot. Detta är något Utlandsavdelningen önskar ändra genom förslaget i denna motion. Anledningarna till denna föreslagna ändring är flera, som skall redogöras för i det följande.

Styrelsen företräder som sagt samfundet, bevakar dess intressen och handhar dess angelägenheter samt beslutar å samfundets vägnar i alla ärenden. Det torde följa av

*c/o Advokatfirman Göran Rise, S.L., Centro Comercial Plaza, of 5, 29660 Nueva Andalucía, Spanien
tel. 0035 952 81 74 36, fax 0035 952 81 51 47, email g.rise@advokatgoranrise.com*

1 (3)

styrelsens syfte att Utlandsavdelningen, som en erkänd och numera väletablerad del av samfundet, bör ges möjlighet att kunna representeras i styrelsen. Medlemmarna av Utlandsavdelningen är ledamöter i samfundet i samma utsträckning som medlemmarna i t.ex. Stockholmsavdelningen. Att Utlandsavdelningen har förhållandevis färre medlemmar än t.ex. Stockholmsavdelningen torde sakna betydelse för frågan huruvida alla lokala avdelningarna bör kunna representeras i styrelsen, då avdelningarna speglar samfundets geografiska spridning och intressen.

Vidare, då advokatyrket blir alltmer internationellt, inte bara i utövande utan även på grund av nödvändigheten att ta tillvara utvecklingen för yrket från utlandet, bör Utlandsavdelningen ha en röst som kan ta del i företräddandet av samfundet, dess intressen och angelägenheter.

Att svenska advokater utövar sitt yrke utanför landets gränser i allt större omfattning åskådliggörs inte minst av ökningen av antalet medlemmar i Utlandsavdelningen, som idag har cirka 100 medlemmar, jämfört med 22 medlemmar 1997. Till avdelningen hör också indirekt mer än 150 biträdande jurister.

Svenska advokater verksamma i utlandet kommer också att få en ökad betydelse i takt med den internationella integrationen av reglerna för olika advokatkårer, exempelvis genom CCBE (The Council of Bars and Law Societies of Europe) i vars organ och arbete samfundet är engagerat. Här kan Utlandsavdelningens medlemmar bidra med kunskaper och erfarenheter, vilket också har skett i praktiken.

Om man tar ovanstående i beaktande förefaller det som rimligt att Utlandsavdelningen åtminstone ges möjlighet att få en representant invald i styrelsen som inte är en adjungerad ledamot, för att styrelsen skall spegla samfundets samtliga lokala avdelningar och för att Utlandsavdelningens erfarenheter skall kunna komma styrelsens röst tillgodo.

*c/o Advokatfirman Göran Rise, S.L., Centro Comercial Plaza, of 5, 29660 Nueva Andalucía, Spanien
tel. 0035 952 81 74 36, fax 0035 952 81 51 47, email g.rise@advokatgoranrise.com*

2 (3)

Förslag:

Det föreslås således att stadgarnas 5 §, andra stycket in fine ändras från nuvarande lydelse

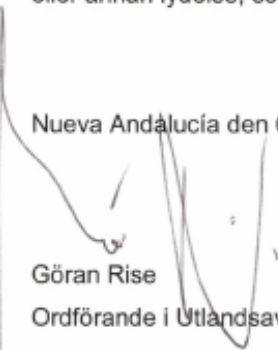
"Vid val av andra ledamöter än ordförande och vice ordförande ävensom vid val av suppleanter skall hänsyn tagas till önskvärheten av att landets olika delar bliva företrädda"

till

"...önskvärheten av att samtliga avdelningar bliva företrädda"

eller annan lydelse, som inte utesluter, att Utlandsavdelningen representeras i styrelsen.

Nueva Andalucía den 6 april 2009, på årsmötets uppdrag

Göran Rise

Ordförande i Utlandsavdelningen

PRESENTATION AV UTLANDSAVDELNINGENS STYRELSE 2009

Göran Rise, ordförande

Göran blev medlem i Advokatsamfundet 1971 och är sedan 2002 också medlem av El Ilustre Colegio de Abogados de Málaga. Han är ordförande sedan 2007.

Göran är verksam i Nueva Andalucía (Málaga), Spanien.

Göran har tidigare varit verksam som delägare i Advokatfirman Rise och Bolmstrand, Kristianstad, Advokatfirman Lundius Laurin & Ljungholm Malmö och Advokatfirman Lindahl och Advokatfirman Björn Rosengren i Stockholm.

Under 80-talet var han anställd som bankdirektör i Svenska Handelsbanken.

Göran arbetar nu med "lite av varje" med huvudsaklig inriktning på affärsjuridiska tvister och att hjälpa nordbor i Spanien.

Han gillar hundar och att laga mat!

Dan Person, vice ordförande

Dan har sedan 1997 arbetat i Warszawa såsom delägare och chef för Magnussons kontor. Han arbetar huvudsakligen med

fastighets- och byggnadsfrågor, tvistlösning samt avtals- och bolagsrätt.

Dan har också ett förflutet hos Mannheimer Swartling Advokatbyrå och har även drivit egen verksamhet. Han blev medlem i samfundet 1993.

Dan är aktiv inom olika styrelser, bl.a. i the Swedish Business Club i Warszawa och the Scandinavian-Polish Chamber of Commerce.

Karl Woschnagg, sekreterare

Karl är delägare i advokatfirman Werner, Luger & Partner i München och arbetar med affärsjuridik med tonvikt på bolagsrätt, fastighetsrätt, arbetsrätt och entreprenadrätt.

Karl är sedan 1990 verksam i Tyskland och även tysk Rechtsanwalt. Han blev medlem i samfundet 2001.

Karl är också dalmas.

UllaKarin Hjalmarsson-Clark, ledamot

UllaKarin är verksam i London på advokatfirman Alexander Samuel & Co Solicitors som arbetar med personskador som inträffat över hela världen och där den skadelidande är bosatt i Europa.

UllaKarin är också medlem av the English Law Society. UllaKarin har varit verksam i England sedan 1998 och tidigare arbetat bl.a. i Dallas med personskadefrågor.

Hon är politiskt aktiv och blev medlem av samfundet år 2002. Hon är också numera vald till borgmästare i Wokingham.

Kjell Stenström, ledamot

Kjell blev medlem i Advokatsamfundet 1977 och är sedan 2003 också medlem i advokatsamfundet i Paris. Han har tidigare varit verksam i Helsingborg och arbetat med affärsjuridik och skatterätt.

Kjell har ett gediget förflutet i samfundet som bl.a. ordförande i Södra avdelningen under sex år och under samma tid ledamot av yrkesrådet.

Kjell är Lundaspexare och framför med bravur såsom t.ex. när Faraos dotter Uarda hittade Moses i Nilens vass.

Pontus Lindfelt, ledamot

Pontus blev medlem i Advokatsamfundet 1993 och i Bryssels Bar Association 1995 och är verksam i Bryssel på White & Case med inriktning på EU-rätt och särskilt konkurrensrätt.

Pontus har tidigare bl.a. varit ordförande i avdelningen.

Anna Kastner, ledamot

Anna blev medlem i Advokatsamfundet år 2004. Hon arbetar med affärsjuridik på Mannheimer Swartlings kontor i Frankfurt am Main, men är boende med sin familj i Karlsruhe.

Anna är småländska.

Karolina Ullman, nyvald ledamot

Karolina är nyvald ledamot i styrelsen och delägare i MAQS Law Firm i Estland.

Hon blev ledamot av advokatsamfundet 2004 och är s.k. associerad ledamot i Estlands advokatsamfund sedan 2005.

Hon är även styrelseledamot i den Svenska Handelskammaren i Estland.

Karolina gillar att sjunga i kör och umgås med vänner och springer hellre än bra. Hon påstår sig även kunna åka skidor på längden.

Vi hälsar Karolina välkommen till styrelsen!

BIDRAG TILL NYHETSBRIVET

Bidrag, kommentarer och förslag till Utlandsavdelningens Nyhetsbrev samt information om adressändringar och nya medlemmar kan skickas till Mikaela Lassborn Imbert mikaelassborn@hotmail.com samt Utlandsavdelningens sekreterare Karl Woschnagg kwo@wernerlaw.de.